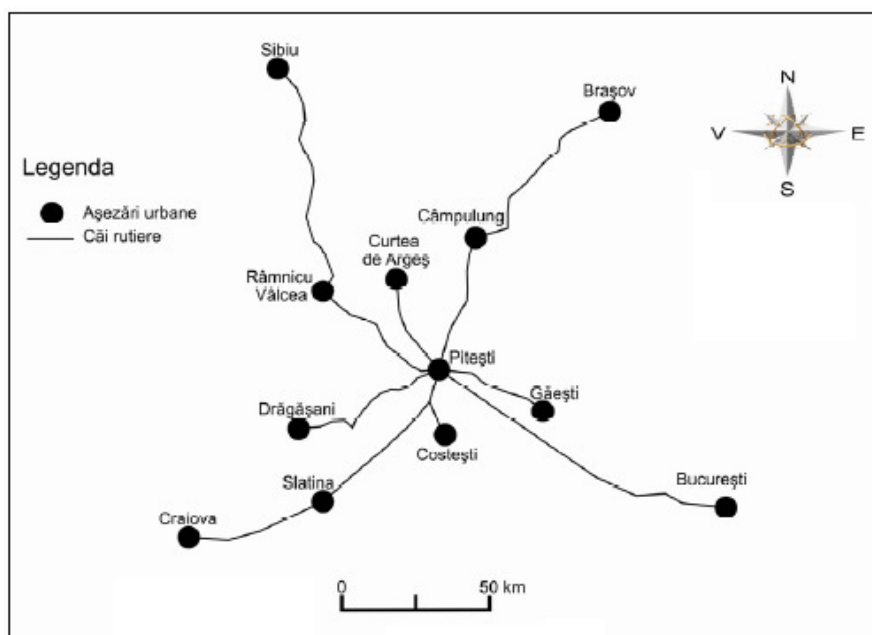

1.1. Date generale

1.1.1 Limite administrativ-teritoriale, populația

Municipiul Pitești, reședință a județului Argeș, este situat la o distanță de aproximativ 110 km de capitala României, fiind atestat documentar pentru prima dată la 20 mai 1388, într-un document al domnitorului Mircea cel Bătrân, Domnul Țării Românești.

Localizarea municipiului Pitești în raport cu principalele căi rutiere și așezări urbane

Stema

Stema municipiului a suferit de-a lungul timpului numeroase schimbări, însă a păstrat principalele elemente simbolice. Stema orașului medieval, descoperită relativ recent de un muzeograf de la Muzeul Pitești, avea reprezentată o cruce, care pare latină. Stema din perioada interbelică avea forma unui scut albastru și un turn medieval, pe care se afla un vultur ce ține în gheare steagul României. Turnul medieval simbolizează dinastia Basarabilor, cei cărora li se datorează organizarea Țării Românești. Vulturul este simbolul latinității, fiind întâlnit pe mai multe steme din România; acesta întruchiează curajul, puritatea, libertatea, hotărârea și puterea. Scutul albastru simbolizează cerul.

Stema orașului în perioada interbelică

Stema orașului în perioada comunistă

Noua stemă a Municipiului Pitești

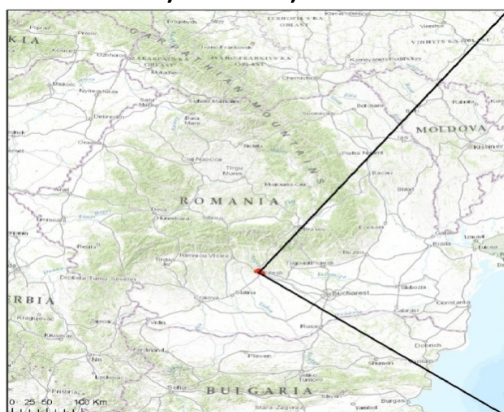
Limite administrativ - teritoriale

Reședința județului Argeș se învecinează cu următoarele localități, după cum urmează:

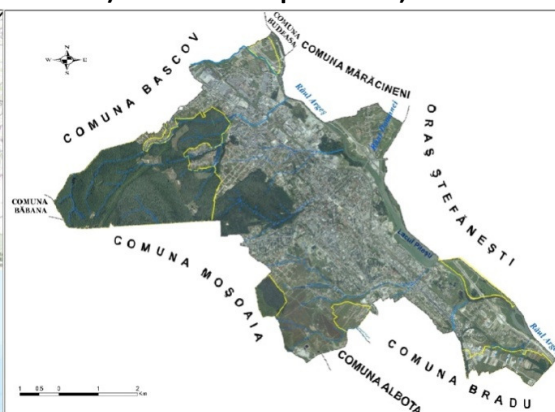
- nord și nord-vest – Bascov
- nord și nord-est – Budeasa
- nord-est – Mărăcineni
- est și sud-est – Ștefănești
- sud – Geamăna
- sud și sud-vest – Bradu
- sud-vest – Smeura
- sud-vest – Albota
- vest – Moșoaia
- vest și nordvest – Băbana

Poziția geografică a municipiului Pitești

a) în cadrul țării

b) vecinii municipiului Pitești

1.1.2. Scurt istoric - Evoluția Municipiului Pitești

Epoca străveche și veche

Zona Piteștilor a fost locuită încă de la începutul comunei primitive, în toate epocile istorice și orânduirile sociale, lucru confirmat de descoperirile arheologice. La Pitești și în împrejurimi s-au descoperit unelte de silex și din cuarțit aparținând *culturii de prund din paleoliticul inferior*. Acestea reprezintă cele mai vechi unelte descoperite în România. Sunt unelte create și utilizate de primii oameni încă de la începutul perioadei Cuaternare. Ele marchează o etapă decisivă a antropogenezei, începutul muncii, tehnicii și civilizației umane. În vatra orașului, dar și în localitățile vecine (Ștefănești, Bradu, Bascov) s-au descoperit unelte aparținând culturilor neolitice, din piatră șlefuită (topoare, fragmente ceramice-cultura Gumelnița).

De asemenea, *epoca bronzului (cultura Tei)* și *cea a fierului (Hallstatt, 800-300 î.e.n)* sunt bine reprezentate prin numeroase fragmente ceramice: topoare din piatră șlefuite, unelte agricole, arme.

Din *perioada celei de-a II-a epoci a fierului (La Tene, 300 î.e.n.- 106 e.n.)* există urme ale unor așezări geto-dacice răspândite atât pe suprafața orașului cât și a localităților vecine. S-a vorbit despre localizarea cetății dacice Hellis (reședința uniunii tribale Dromichete, sec. IV- III î.e.n.) și a cetății Argedava (una din reședințele regelui Burebista (sec. I î.e.n.) chiar pe actuala vatră a orașului Pitești. Aceste teorii nu au fost însă confirmate și prin cercetările arheologice, rămânând doar presupuneri.

Prezența *geto-dacilor* pe teritoriul actualului oraș Pitești este confirmată de piesele numismatice și mărturiile arheologice descoperite în numeroase locuri din vatra orașului: monede greco-macedonene: monede de argint, de bronz, emise în secolele IV- I î.e.n. de Filip al II-lea, Lisimach, Maroneea, Confederația din Epir, Insulele Rhodos și Thasos, provincia Macedonia Prima și orașul Dyrrhachium.

În perioada de formare a culturii *La Tene* au avut loc transformări importante în economia și viața socială a geto-dacilor care populau aceste meleaguri: au fost bătute primele monede de argint, imitații de tip Filip al II-lea (sec al III-lea î.e.n.), piese de tip Adâncata- Pitești (109 piese descoperite în centrul orașului). Acestea au apărut ca urmare a intensificării schimburilor de produse. Denarul roman republican înlocuiește treptat începând cu secolul I î.e.n. moneda locală geto-dacă. La Pitești, Ștefănești, Bradu au fost descoperite și monede romane din secolele II-I î.e.n. emise de împărații Nero, Vespasian și Domițian.

Perioada daco-romană: Din timpul stăpânirii romane s-au găsit și păstrat resturi de zidărie, cărămizi, vase ceramice, figurine de lut ars, monede romane imperiale de argint și bronz (perioada 106-270 e.n.). De asemenea, pe teritoriul actualului oraș Pitești, trecea sistemul roman de fortificații din Muntenia de Vest: *Limes Transalutanus*, construit în secolele II-III e.n.

Numeroasele dovezi arheologice romane descoperite în aceste locuri, ulterior retragerii aureliene din Provincia Dacia (271-275 e.n.) atestă continuitatea și influența civilizației romane asupra locuitorilor acestor meleaguri. Începând cu secolul VI e.n. existau legături permanente între romanitatea nord-dunăreană și cea sud-dunăreană. Aceste legături sunt dovedite de multitudinea artefactelor arheologice și numismatice. De remarcat este existența neîntreruptă a daco-romanilor pe teritoriul municipiului în perioada desfășurării și cristalizării etnogenezei poporului român.

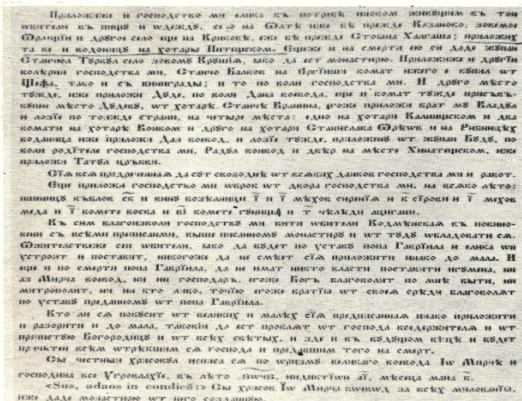
Epoca Medie

Din feudalismul timpuriu (secolele VIII-XI) s-au descoperit monede, unelte, arme, obiecte și fragmente de ceramică autohtone, bizantine sau sud transilvane care dovedesc relațiile economice și sociale puternice pe care le aveau locuitorii acestor meleaguri cu lumea bizantină de la sud, sau transilvană de la nord. Numeroasele obiecte arheologice găsite în vatra orașului atestă existența unei așezări medievale la Pitești încă din secolele X-XIII, cu mult înaintea primelor datări și atestări documentare. Primul act care menționează existența unei așezări medievale Pitești, datează din 20 mai, 1388 și este semnat de Mircea Cel Bătrân (1386-1418). Acesta vorbește despre "... o moară în hotarul Piteștilor".

Denumirea de Pitești se pare că provine din antoponimele Pitea (Pita) sau Pitu, stăpânitorul acestor locuri în acele vremuri, conform teoriilor avansate de Nicolae Iorga și Constantin C Giurescu. Alți cercetători susțin însă, că toponimul Pitești provine din „loc pitit” datorită poziției ascunse pe care o avea această așezare printre dealuri și codrii, o poziție ferită, greu de observat la prima vedere (Popa P., și colab., 1988;). Mai multe documente de la sfârșitul secolului XIV, atestă existența unuia dintre cele mai vechi și mai mari târguri din Țara Românească, la Pitești, după Câmpulung (1300), Curtea de Argeș (1330), Brăila (1350) și Slatina (1368).

De asemenea, Piteștiul s-a numărat printre reședințele temporare ale mai multor domnitori între secolele XV-XVII, precum Basarab cel Tânăr-Țepeluș (1477-1479, 1481-1482), Mihnea cel Rău (1508-1509), Vlad cel Tânăr (1510-1512), Neagoe Basarab (1512-1521 („Eu, Danciul cel mai mic dintre diaci, care am scris în minunatul scaun în Pitești”- 6 mai 1519), Radu de la Afumați (1522-1529), Vlad Înecatul (1530-1532), Vlad Vintilă de la Slatina (1532-1535), Pătrașcu cel Bun (1554-1557), Simion Movilă (1600-1602), Matei Basarab (1632-1654). Alți domnitori au stăpânit proprietăți sau case boierești la Pitești precum: Mihai Viteazul (1593-1601), Radu Șerban (1601-1611), Matei Basarab, Constantin Șerban Basarab (1654-1658), Constantin Brâncoveanu (1688-1714). Acestora li se adaugă familiile locale de boieri și dregători: Goleștii, Izvoranii, Craioveștii, Cantacuzinii, etc.

**Fragment din documentul emis de Mircea Cel Bătrân pe 20 mai 1388
- prima atestare documentară a orașului Pitești -**

Sursa: Popa P. și colaboratorii, 1984

Orașul Pitești- Harta austriacă din anul 1790

Sursa: Popa P. și colaboratorii, 1984

În Evul Mediu, orașul Pitești era condus de un sfat format din 12 pârgari și un județ (instituție atestată în 27 august 1582). Din secolul XVIII, orașul a fost administrat de pârcălabi și ispravnic. În această perioadă, a evului mediu, teritoriul argeșean, a reprezentat locul de desfășurare al mai multor lupte și bătălii pentru păstrarea integrității și independenței Țării Românești (Radu de la Afumați în două rânduri, Vlad Vintilă de la Slatina învingea la 27 iulie 1534 pe Aloisio Gritti, numit de sultan, guvernator al Ungariei, Mihai Viteazul în toamna anului 1600 împotriva invaziei militare polone (trupele lui Simion Movilă au staționat la Pitești între anii 1600-1601). În anul 1689 trupele austriece conduse de prințul Ludovic de Baden au ocupat mai multe orașe din Țara Românească printre care și Piteștiul, ca urmare a refuzului domnitorului Constantin Brâncoveanu de a supune țara habsburgilor. În secolul XVIII, în timpul războaielor austro-ruse-turce, orașul Pitești devine nu numai regiune de concentrare și de trecere a trupelor, dar și scena de desfășurare a unor bătălii. În

această perioadă trupele de ocupație austriece (1716-1718), sau cele otomane (1772) au provocat mari pagube orașului Pitești.

Principalele ocupații ale locuitorilor în evul mediu erau meșteșugurile, comerțul și agricultura. Piteștiul era un important târg al acelor vremuri, mijloca schimburile economice între deal, câmpie și munte, între satele și orașele din jur, între județele vecine Muscel, Olt, Teleorman, Dâmbovița, Vâlcea. La sfârșitul secolului al XVIII-lea sunt menționate colaborări permanente ale negustorilor din Pitești cu negustorii din Brașov și Sibiu. Se organizau la Pitești târguri periodice: din secolul al XVII-lea este menționat târgul săptămânal de o zi „Târgul din Deal” (se ținea pe locul Cartierului Trivale de astăzi, mutat mai târziu în partea de est a orașului pe malul râului Argeș sub numele de „Târgul din Vale”). În fiecare toamnă cu prilejul culesului viilor se organiza „Târgul de sub Deal”, pe Dealul Piteștilor. În oraș funcționau numeroase hanuri, prăvălii, magazii și depozite de cereale, vinuri, țuică, cherestea, sare, țiglă, var, care asigurau o activitate comercială intensă.

O altă ramură economică importantă în evul mediu a fost viticultura. Domnitori, dregători și boieri importanți dețineau suprafețe importante de vii la Pitești, Ștefănești și împrejurimi (Constantin Brâncoveanu, Matei Basarab). Într-o hartă de la 1700 tipărită la Padova, stolnicul Constantin Cantacuzino a menționat numele mai multor podgorii din Țara Românească, inclusiv cele din Pitești și din împrejurimi. Cronicarul Miron Costin amintește în scrierile sale despre orașul Pitești: „unde vinurile sunt dulci”. De asemenea mai mulți călători europeni prin Țara Românească, amintesc și menționează despre Piteștiul din acele vremuri: englezul John Morritt în 1794 constata numărul mare de prăvălii, italianul Antonio Maria del Chiaro vorbea despre târgul și viile de la Pitești, însemnări similare au lăsat și savantul italian L.F. Marsigli (sf. sec XVII), generalul rus Fr. Bauer (1769), ofițerul austriac Fr. J. Sulzer (după 1776), diplomatul francez Reinhard (1806), contele de Legarde (1813), Ludovic Sturmer (1816), englezul R. Walsh (1824).

Progresul economic și importanța politică și administrativă din evul mediu a orașului Pitești, a favorizat apariția și dezvoltarea unor elemente culturale medievale. Sunt menționate din această perioadă mai multe scrieri în slavonă sau latină. La începutul secolului XVIII funcționa o școală românească, pe lângă biserica domnească Sf. Gheorghe din Pitești, iar în a doua jumătate a secolului este înființată o altă școală românească pe lângă schitul Buliga. Radu Golescu înființează la Golești o școală care funcționează până în anul 1821. De asemenea, din evul mediu se păstrează numeroase monumente arhitectonice importante: Biserica Sfânta Treime (sec. XVII), biserica din Golești (1646), biserica domnească Sf. Gheorghe (1656, cu pridvor supraetajat susținut prin coloane de cărămidă, model pentru prima dată utilizat în Țara Românească), biserica schitului Trivale, ctitorie a mitropolitului cărturar Varlaam al Țării Românești (1672-1679). La Pitești s-a afirmat și o importantă școală de pictură unde s-au format meșteri zugravi Popa Simion, Petre Zugravul, Nicolae din Pitești.

În concluzie, la sfârșitul evului mediu, Piteștiul reprezenta unul din cele mai importante orașe ale Țării Românești, un important centru meșteșugăresc, comercial, agricol, politico-administrativ, socio-cultural.

Epoca modernă

Această perioadă a reprezentat o perioadă cu evenimente importante pentru țara noastră, precum și pentru orașul Pitești. La 19 ianuarie 1821, Tudor Vladimirescu în drumul său spre Oltenia, se oprea pentru scurt timp la Pitești. Aici sub comanda lui Simion Mehedințeanu au fost „rânduți” 100 de panduri călări. În cadrul revoltei lui Tudor Vladimirescu, Piteștiul a deținut un important rol strategic în triumful rezistenței militare Pitești-Câmpulung Muscel-Târgoviște. La 21 mai 1821, Tudor Vladimirescu și-a stabilit tabăra militară la Golești, unde avea să fie arestat de către șeful suprem al Eteriei, Alexandru Ipsilanti.

Evenimentele de la 1821 au însemnat sfârșitul domniilor fanariote, au favorizat dezvoltarea economică, creșterea producției meșteșugărești, intensificarea și diversificarea relațiilor comerciale cu toate regiunile țării, mai ales cu orașele din Transilvania. În anul 1845 existau în oraș o fabrică de pălării, una de săpun, două de piele, una de tutun, una de preșuri. Tot în acest an, este amenajată șoseaua Pitești-București, și începe îmbunătățirea șoselelor Pitești-Slatina-Craiova și Pitești-Câmpulung.

În anul 1833 ia ființă Școala Națională condusă de pedagogul și cărturarul Nicolae Colan-Simonide. În anul 1840 în cadrul acestei școli s-a deschis prima bibliotecă publică din oraș. În anul 1837, pictorul Ion Nigulici, școlit la Paris, organizează prima expoziție de pictură din oraș. În anul 1844 ia ființă primul club politic, și un cazinou, iar în 1848 o trupă de teatru. În această perioadă se remarcă la nivelul țării mai multe personalități originare din Pitești sau din împrejurimi: frații Ștefan, Nicolae, Radu și Alexandru Golescu, vărul lor Alexandru G. Golescu- Negru, frații Dumitru și Ion C. Brătianu, frații Scarlat, Ștefan și Demostene Turnavitu, Ioan C. Valentineanu, Ioan C. Fundescu, iar C.A. Rosetti a deținut pentru o perioadă funcția de șef al poliției locale. Pe 27 iulie 1848 orașul este cuprins în zona de apărare a revoluției, în cazul unui atac extern. Aici se înființează Garda Națională condusă de Toma Conțescu. La sfârșitul lui septembrie 1848 trupele otomano-țariste ocupă o parte din Țara Românească, inclusiv orașul Pitești. În anul 1849, după înfrângerea revoluției din Transilvania, o parte din revoluționari s-au refugiat și ascuns la Pitești. După 1848 în oraș se înființează noi unități industriale: încă o fabrică de pălării, o fabrică de cărămizi, sporește producția meșteșugărească, apar noi construcții civile. În 1853 ia ființă oficiul poștal iar în 1859 apare telegraful. Între anii 1859-1863 este amenajată piața centrală a orașului (Piața Episcopiei), este definitivat planul orașului (inginerul I. Livaditu și topograful I.Doda).

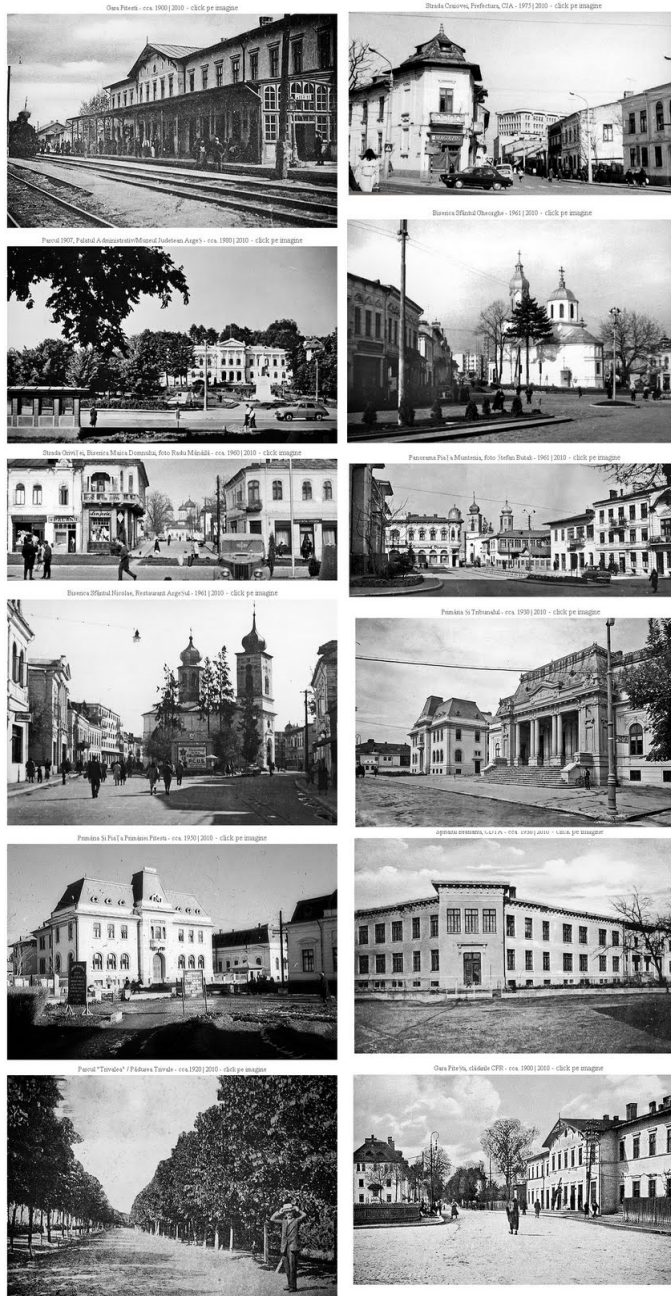
După *Unirea Principatelor Române*, din 24 ianuarie 1859, sub domnitorul Alexandru Ioan Cuza, se impun la nivel național reformele din agricultură, învățământ, reforma electorală, secularizarea averilor mănăstirești. La Pitești se deschid noi ateliere și fabrici industriale: de săpun (1860), de bere (1866), de cazane (1868). Pe 30 septembrie 1864 ia ființă Camera de Comerț și Industrie care din 1866 coordona activitatea din zona Argeș-Teleorman-Muscel-Olt. Piteștiul devine și un important nod feroviar în această perioadă: s-au dat în folosință, în 1872 calea ferată Pitești- București- Buzău,

În 1875 Pitești-Slatina-Craiova-Vârciorova, iar ulterior căile ferate spre Câmpulung și Curtea de Argeș.

În anul 1860 s-au deschis cursurile primei școli primare de fete iar în 1866 Gimnaziul de băieți (Colegiul I.C. Brătianu de astăzi), în 1867 ia ființă Școala primară de băieți, nr. 2 și Școala primară de fete nr. 2. Apar în această perioadă primele ziare locale: „Deșteptarea”, „Argeșul”, „Salvarea” care militau pentru independența țării și prezentau realități economice și sociale locale.

După războiul de independență (1877-1878), orașul a devenit un important centru militar în cadrul triunghiului strategic de rezistență: Pitești – Câmpulung - Târgoviște. Ulterior dobândirii independenței de stat a României, orașul cunoaște o importantă dezvoltare economică și urbanistică determinată de introducerea electricității, a alimentării cu apă, canalizării orașului și înființarea unor întreprinderi industriale alimentare sau textile. Reprezentativă este înființarea mai multor întreprinderi, precum a unor mori sistematice (1880 și 1906), a unui atelier de turnătorie (1900), a unui abator (1906), a Fabricii de butoaie (1909), a Uzinei electrice (1912-1913), a Atelierelelor de poduri metalice (1915), etc. Se intensifică relațiile comerciale cu toate regiunile țării, și cu alte centre ale Europei, apar noi bănci și instituții, se construiesc noi clădiri, podurile peste Râul Doamnei în 1912 și cel peste Râul Argeș în 1915. Se intensifică activitatea social- culturală, se deschid noi școli, se înființează unele ziare, reviste.

Imagini din Pitești, începutul secolului XX

Sursa: www.harta-pitesti.blogspot.com/2009

Epoca contemporană

În perioada interbelică, Piteștiul, ca majoritatea centrelor urbane românești din acea perioadă, cunoaște un real progres economic, social, cultural, determinat de creșterea producției unităților industriale. S-au înființat noi unități, în domeniul prelucrării lemnului sau a metalului, au luat ființă Fabrica de încălțăminte (1921), Banca de comerț „Speranța” (1921).

Efectele crizei economice, care a afectat România între anii 1929-1933, s-au făcut resimțite și în Pitești. La sfârșitul perioadei interbelice deși producția industrială era cu 40% mai mare decât în 1918, orașul era încă, insuficient dezvoltat din punct de vedere industrial. Principalele activități economice se desfășurau în mici unități industriale, unități și ateliere meșteșugărești, agricultură și mai ales activități comerciale. În această perioadă s-au construit în oraș câteva edificii reprezentative: clădirea administrației financiare (sediul primăriei actuale), Casa Armatei, Hala, în centrul orașului apar prăvălii, magazine, se amenajează Bulevardul Eroilor, Calea Libertății (Calea București), Strada Cimitirului -Bulevardul Stadionului.

Viața culturală din acea perioadă era deosebit de intensă: s-au înființat mai multe școli primare, gimnaziale, liceale. Se inaugurează în anul 1928 Ateneul „George Ionescu-Gion”, se deschid mai multe cinematografe, se diversifică activitatea teatrală și se înființează societăți și formații artistice. În Pitești și-au desfășurat o parte din activitate o seamă de reprezentanți ai culturii românești: Liviu Rebreanu, poetul Ion Pillat, dramaturgul Mihai Sorbul, geograful George Vâlsan, folcloristul Dumitru Udrescu (1892-1982).

După 23 august 1944, orașul Pitești cunoaște o puternică transformare economică, socială, culturală, și nu în ultimul rând urbanistică, determinată de instaurarea regimului socialist care va domina politica economică și socială a țării noastre în cea de a doua jumătate a secolului XX. Aceste transformări au influențat puternic evoluția urbană a orașului Pitești în deceniile următoare. Din 1948, se trece la naționalizarea principalelor unități economice din oraș, iar în anii următori orașul va suporta o puternică industrializare prin înființarea mai multor unități industriale: Trustul de construcții (1950), Trustul petrolului (1952), Fabrica de tananți (1951), Uzina de piese auto Colibași (1952), Întreprinderea de electricitate (1962), Combinatul de prelucrare a lemnului (1963), Centrala electrotermică (1964), Uzina de negru de fum (1965), Întreprinderea de motoare electrice (1967), Întreprinderea de autoturisme (1968), Întreprinderea de stofe „Argeșeana” (1969), Combinatul de articole tehnice din cauciuc (1969), Întreprinderea de bere (1969), Combinatul petrochimic (1969), Institutul de reactori nucleari energetici (1976). În paralel, unitățile industriale mai vechi, precum Întreprinderea de poduri metalice și prefabricate din beton, Întreprinderea tipografică, Întreprinderea de încălțăminte, Textila, au fost restructurate și modernizate. La sfârșitul acestei perioade erau construite în oraș, trei mari platforme industriale: platforma industrială petrochimică Pitești-Sud, platforma industriei ușoare și alimentare Pitești-Nord și platforma industriei constructoare de mașini Pitești-Est.

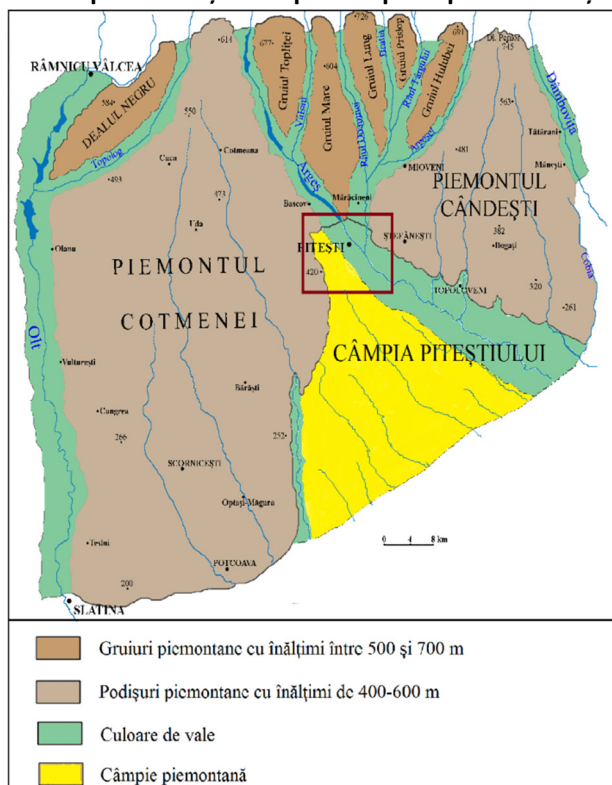
Ca urmare a industrializării forțate și a exodului rural în țara noastră se produce un fenomen de hipertrofie urbană.. În acest context, populația orașului crește vertiginos în numai câteva decenii: de la 29.007 locuitori în anul 1948 la peste 152.000 în 1984 și 187.119 în 1999. Orașul capătă în doar câteva decenii o importanță deosebită la nivel național, devine o influentă capitală regională.

În anul 1968, ca urmare a reorganizării administrativ-teritoriale a țării, orașul Pitești devine municipiu incluzând și comunele: Bascov, Bradu, Colibași (în prezent cartier al Orașului Mioveni), Mărăcineni și Ștefănești (devenit ulterior oraș). S-au construit noi cartiere: Calea București, Calea Craiovei, Calea Giurgiului, Războieni, Negru-Vodă, Trivale, Găvana, Banatului, peste 40000 de apartamente, se reamenajează centrul orașului. Practic, în această perioadă orașul este reconstruit, și suportă importante transformări funcționale, sociale, urbanistice, relaționale. Piteștiul, un important și recunoscut centru agricol și comercial, își menține și diversifică aceste ocupații și în perioada socialistă. Astfel, lângă Pitești se înființează mai multe institute de cercetare agricolă, precum Albota, Institutul viticol Ștefănești și Institutul pomicol Mărăcineni. Activitatea comercială se intensifică prin construcția și deschiderea mai multor centre comerciale în centrul orașului: magazinele „Trivale” (1972), „Fortuna” (1974), „Dacia” și „Mobila” (1983), rețeaua magazinelor de cartier, depozitele-magazin din zona „Târgului din Vale”, târgul tradițional săptămânal. S-au înființat noi unități de învățământ, școli primare, generale, liceale, iar în anul 1962, Piteștiul devine centru universitar prin înființarea Institutului de învățământ superior (transformat în 1984 în Institutul de subingineri). În domeniul sanitar se înregistrează importante progrese prin punerea în funcțiune a Spitalului Muncitoresc Ștefănești (1957), Spitalul de adulți și Policlinica (1973), Policlinica „1 Mai” (1981), Spitalul-cămin de bătrâni (1978), Spitalul de copii (1984).

După 1990 trecerea de la un regim politic totalitar, la un regim de tip capitalist a determinat mutații economice, sociale, culturale majore. În contextul economiei de piață, majoritatea unităților economice au fost privatizate și restructurate. Prin punerea în posesie a vechilor proprietari de pământuri au avut loc mutații extrem de rapide în modul de utilizare a terenurilor (suprafețe întinse ocupate până mai ieri cu culturi intensive de pomi fructiferi, viță de vie sau alte culturi capătă rapid alte utilizări). Aceste transformări au determinat o scădere considerabilă a producției economice. S-au construit noi magazine, centre comerciale mari, depozite care au diversificat și stimulat activitățile comerciale. S-a reamenajat centrul orașului, se construiesc noi locuințe (în cartierele Trivale, Găvana, Bascov, zona târgului), s-a dat în folosință centura de ocolire a municipiului.

1.1.3 Date generale (relief, climă, rețea hidrografică, soluri, vegetație, faună, resurse, riscuri, etc.)**Relief**

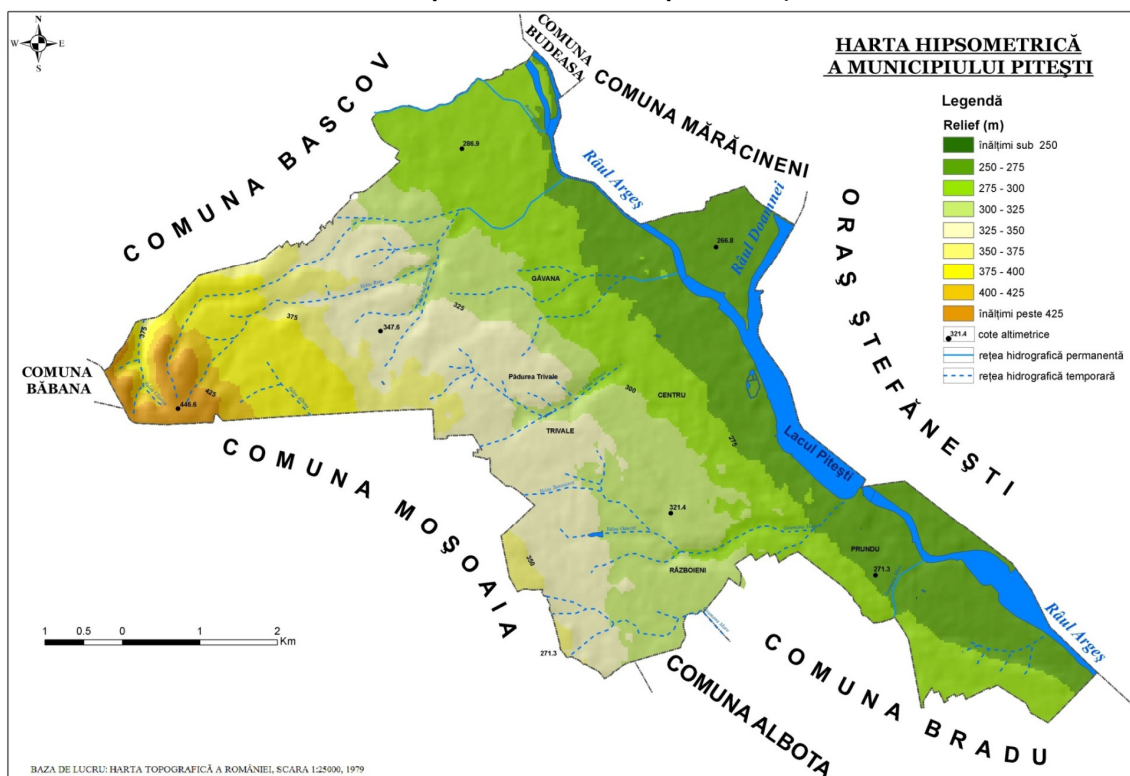
Vatra Municipiului Pitești s-a format la contactul Câmpiei Înalte a Piteștilor cu subunitățile estice ale Podișului Getic: Piemontul Cotmeana în vest și nord-vest, Dealurile sau Gruiurile Argeșului în nord și nord-est, Piemontul Căndești în est. Dacă limita Câmpiei Piteștilor cu Dealurile Argeșului și Podișul Căndești este clară, față de Podișul Cotmeana limita este dificil de urmărit, singura deosebire între cele două unități piemontane fiind căderea în trepte (terase) spre Argeș a Câmpiei Piteștilor. Înălțările sau subsidențele din profilul longitudinal al Argeșului au dus la dezvoltarea de convergențe și divergențe hidrografice. Rețeaua hidrografică are un caracter divergent în Podișul Getic și un caracter convergent către Pitești, către arealul subsident Pitești-Ștefănești.

Poziția municipiului Pitești în raport cu principalele unități de relief

Situarea municipiului Pitești într-un spațiu geografic de maximă complexitate oferă în plan regional premisele unei evoluții teritoriale care să-i confere un important rol de convergență socio-economică în cadrul României.

Municipiul Pitești se află la o altitudine de 250 m, la nivelul albiei minore a râului Argeș (sud) și de 356 m, în cartierul Trivale (vest). La nord-vest de terasa Trivale-Papucești se află cota de 373 m, iar la est de Valea Mare-Podgoria, cota de 406 m. În sectorul de vest-sud-vest al satului Mica, în comuna Bascov, se găsește cota de 439 m (Pădurea Bogdăneasa). Suprafața municipiului Pitești este de 4.073 ha (calculată în anul 2003).

Harta hipsometrică a municipiului Pitești

Relieful municipiului Pitești - vedere din satelit

Sursa: prelucrare după ortofotoplan

Clima

Orașul propriu-zis, așezat între dealuri înalte, pe terasele râului Argeș, are un topoclimat de vale, calm și moderat. Temperatura medie anuală variază între 9° și 10 °C, media lunii ianuarie fiind de - 2,4 °C, iar cea a lunii iulie de +20,8 °C. Precipitațiile atmosferice depășesc media pe țară, oscilând între 680 și 700 mm anual.

Suprafața relativ omogenă a scoarței terestre în zona studiată determină variații mici în regimul schimbului de căldură și umiditate între suprafața activă și masele de aer învecinate. Suprafața activă subiacentă cu care aerul intră în contact direct constituie sursa principală de transformare a energiei solare radiate, precum și de umezire a aerului.

Poziția municipiului Pitești în cadrul Câmpiei Române, duce la întrepătrunderea influențelor continentale estice cu influențele oceanice vestice și mediteraneene sud-vestice. Ca o consecință circulația aerului este predominantă din sectoarele V, SV și E.

Un rol deosebit de important îl are relieful, poziția pitită printre dealuri, îi conferă municipiului Pitești un topoclimat de vale bmai blând iarna, fără viscole și geruri puternice, iar vara cu temperaturi mai moderate decât în regiunile înconjurătoare.

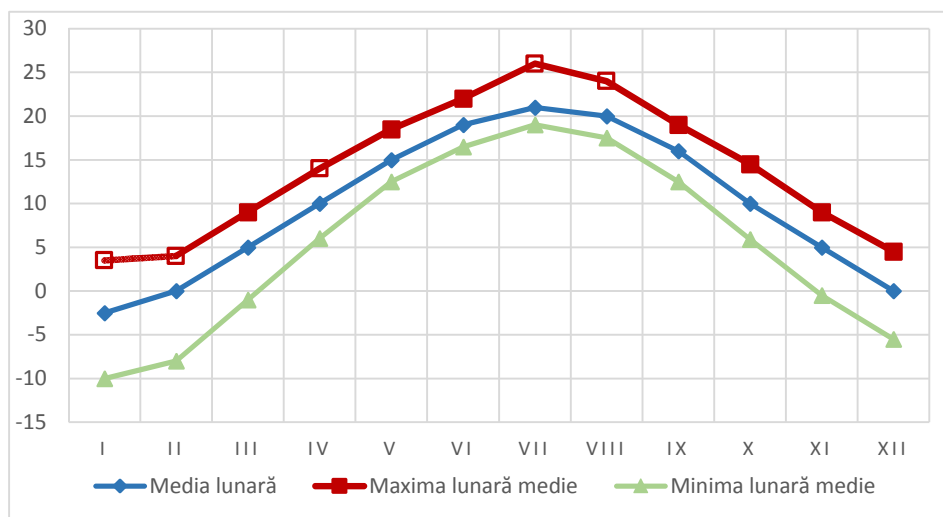
De asemenea, modificările antropice din interiorul orașului: construcțiile, înălțimea clădirilor, asfaltul, culoarele stradale, emisiile industriale și din transporturi determină un climat specific în interiorul orașului, un topoclimat urban.

**Temperatura aerului înregistrată la principalele stații meteorologice
- Stația Pitești -**

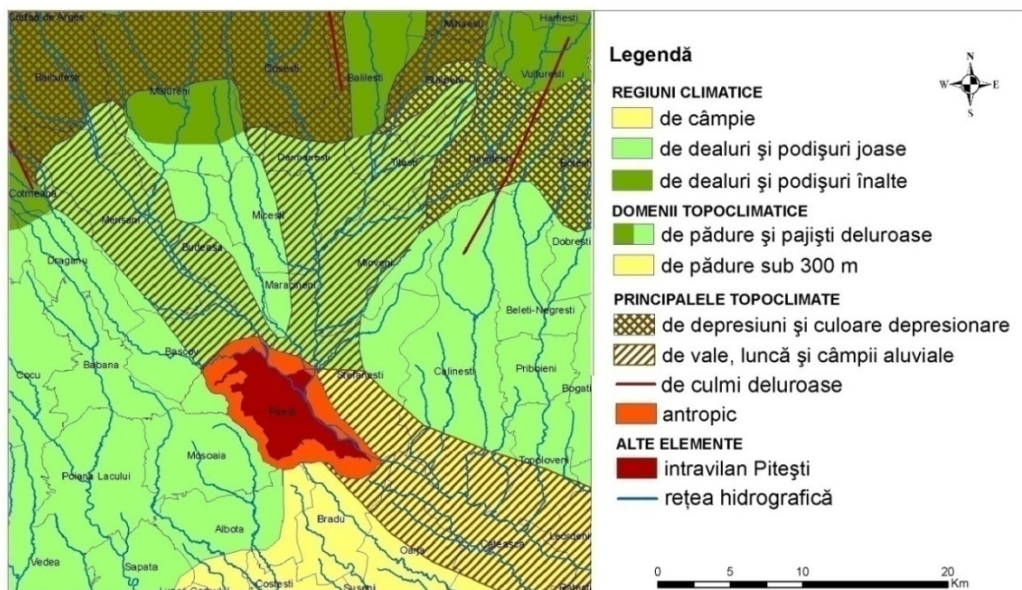
Media lunara	Ian	Feb	Mar	Apr	Mai	Iun	Iul	Aug	Sept	Oct	Nov	Dec
Anul 2009	0.7	1.6	14.2	11.8	16.7	20.2	22.5	21.4	17.1	11.1	7.4	1.5
Anul 2010	-2.1	1.1	4.9	11.0	15.7	20.1	21.9	23.3	16.2	8.2	9.6	0.4
Anul 2011	-0.4	-0.5	4.7	10.5	15.3	19.8	22.0	21.6	19.6	9.5	2.9	3.0
Anul 2012	-1.2	-4.3	5.9	12.7	16.6	22.1	25.5	22.9	18.7	12.6	7.2	-0.3
Anul 2013	0.2	2.2	4.1	12.6	18.0	20.1	21.8	22.8	15.5	11.0	8.0	0.8
Maxima absoluta	Ian	Feb	Mar	Apr	Mai	Iun	Iul	Aug	Sept	Oct	Nov	Dec
Anul 2009	13,2	16,6	22,9	24,1	29,5	32,4	36,5	34,3	33,6	26,7	20,9	14,3
Anul 2010	13,1	17,0	21,4	23,0	28,2	33,9	33,1	35,7	29,6	17,5	23,8	16,8
Anul 2011	15,9	17,9	21,2	21,5	28,8	33,2	34,7	34,3	34,7	27,9	19,9	16,6
Anul 2012	14,7	14,1	23,2	28,5	30,4	35,4	37,4	39,1	32,8	28,8	20,9	15,4
Anul 2013	13,1	11,3	16,3	30,1	30,6	34,3	36,9	35,1	28,5	25,5	22,2	13,0
Minima absoluta	Ian	Feb	Mar	Apr	Mai	Iun	Iul	Aug	Sept	Oct	Nov	Dec
Anul 2009	-10,7	-7,0	-3,9	0,3	4,3	8,3	12,6	12,9	8,0	-0,1	-1,3	-13,1
Anul 2010	-18,6	-11,1	-7,0	1,4	6,5	7,9	13,0	12,7	7,2	-2,2	-1,1	-12,4
Anul 2011	-10,9	-9,9	-9,2	0,0	1,9	8,7	11,0	10,9	8,9	-2,1	-6,2	-6,2
Anul 2012	-17,8	-19,4	-7,1	-2,8	8,8	9,7	14,5	8,7	8,0	-0,6	-0,3	-11,3
Anul 2013	-11,3	-4,7	-4,9	2,1	6,5	7,2	12,1	10,9	4,7	-1,9	-2,9	-7,8

Sursa: Breviarul Statistic al județului Argeș, 2014

Variația temperaturilor maxime și minime lunare medii în raport cu temperatura medie lunară în perioada 1896-2012 °C

Harta climatică și topoclimatică a municipiului Pitești

Precipitațiile

Din datele pluviometrice ale stației Pitești pentru intervalul 1990-2013 rezultă o cantitate medie multianuală de 648 mm, cantitate reprezentată atât de precipitații lichide cât și solide. Există însă ani ploioși când cantitatea totală de precipitații poate depăși 1000 mm, iar în anii secetoși nici nu atinge 400 mm. Principala caracteristică a distribuției precipitațiilor în cursul anului o constituie caracterul lor neregulat. În timpul verii după o perioadă excedentară din punct de vedere pluviometric (mai-iunie), urmează o perioadă în care media lunară coboară brusc.

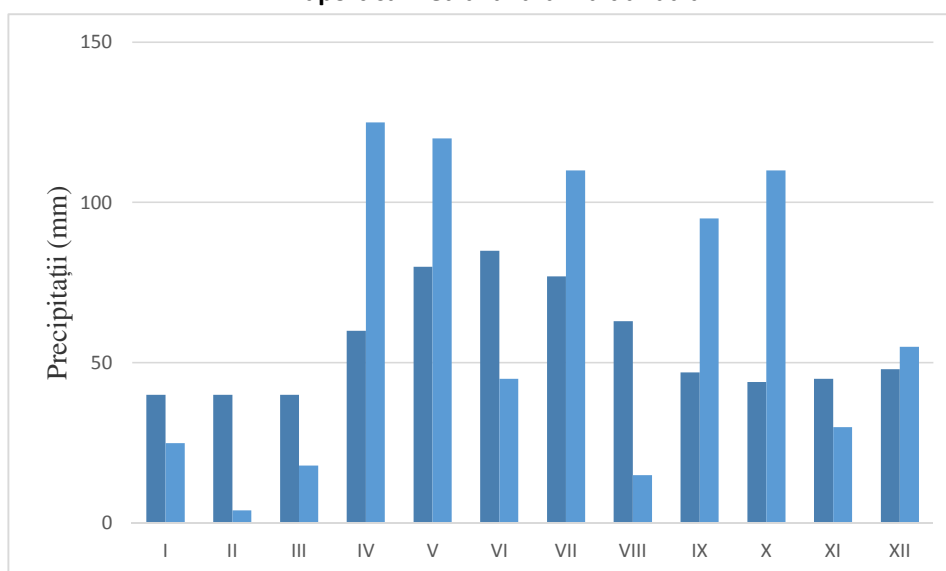
Precipitațiile atmosferice (litri/mp2)

Pitești	Ian	Feb	Mar	Apr	Mai	Iun	Iul	Aug	Sept	Oct	Nov	Dec
2010	57,7	75,7	51,7	54,4	98,6	116,4	64,0	47,0	27,2	68,8	40,4	104,2
2011	34,6	36,1	35,1	33,0	86,8	95,2	130,4	42,8	-	47,4	1,6	36,2
2012	59,0	73,1	2,1	89,0	111,9	89,2	12,0	61,4	30,4	36,6	35,7	80,4
2013	43,6	40,7	65,5	45,0	69,3	140,8	16,6	39,6	86,2	179,6	48,6	0,1

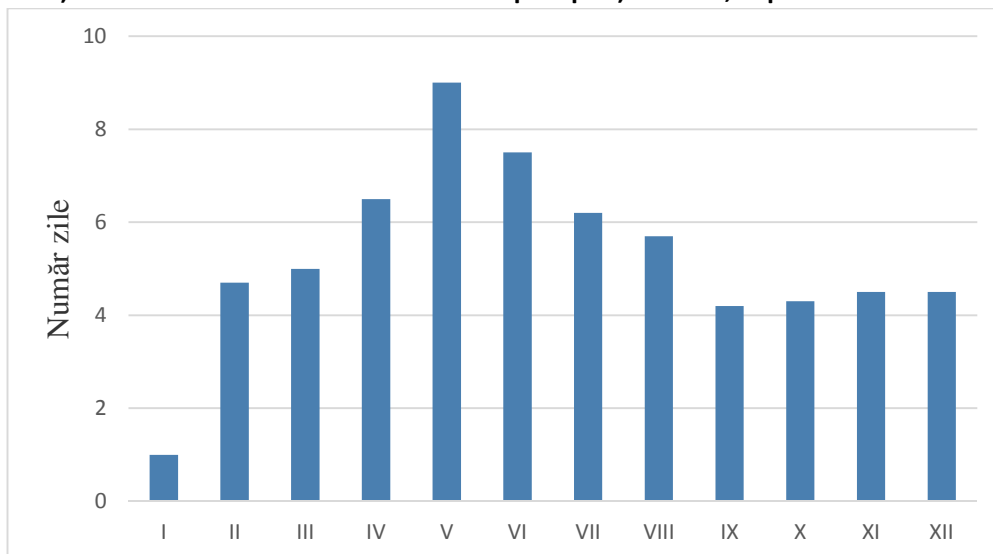
Sursa: Breviarul Statistic al județului Argeș, 2014

Cele mai reduse cantități de precipitații sunt înregistrate în perioada ianuarie-februarie (35,6-36mm). În decursul anilor apar frecvent perioade de secetă cu luni în care nu cad deloc precipitații, mai ales în lunile iulie-august dar și perioade excedentare cu luni în care cantitatea de precipitații depășește cu mult regimul mediu lunar. Cel mai mare număr de zile cu precipitații se înregistrează în lunile mai și iunie (7,4-9 zile) iar cel mai mic în ianuarie (1,2 zile), cele mai multe zile cu zăpadă 50 zile sunt în ianuarie și februarie.

**Media lunară a cantității de precipitații în anul 2012
în raport cu media lunară multianuală**

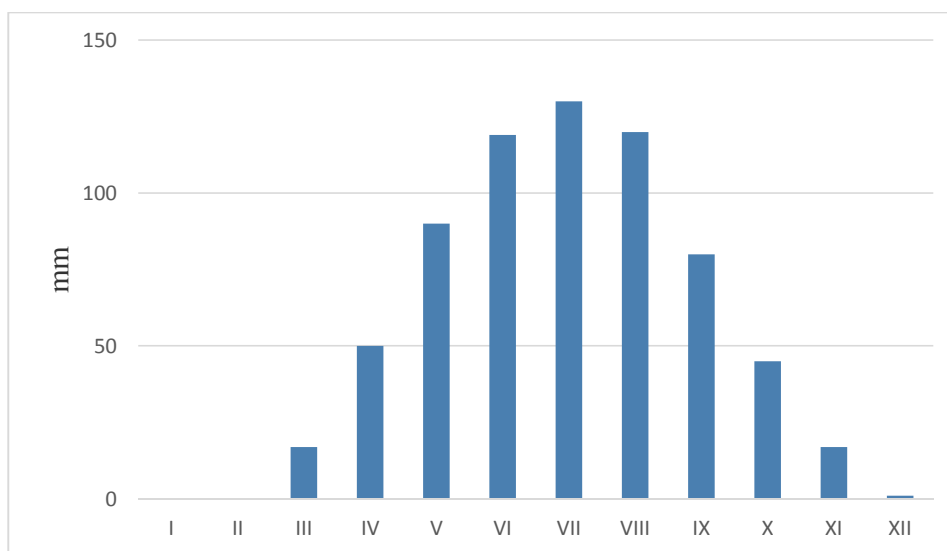

Variația lunară a numărului mediu de zile cu precipitații > 1mm, în perioada 1941-2012

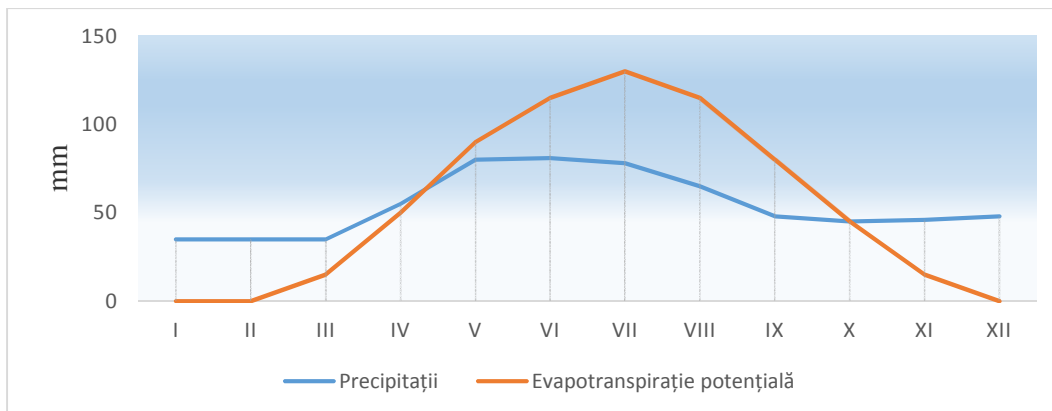

Evapotranspirația poate atinge anual valori de 660 mm și efectele se resfrâng cu precădere asupra covorului vegetal, fiind influențat totodată și regimul hidrologic al afluenților de pe dreapta Argeșului care seacă spre sfârșitul verilor secetoase.

Media lunară multianuală a evapotranspirației potențiale (ETP), în perioada 1896 – 2012

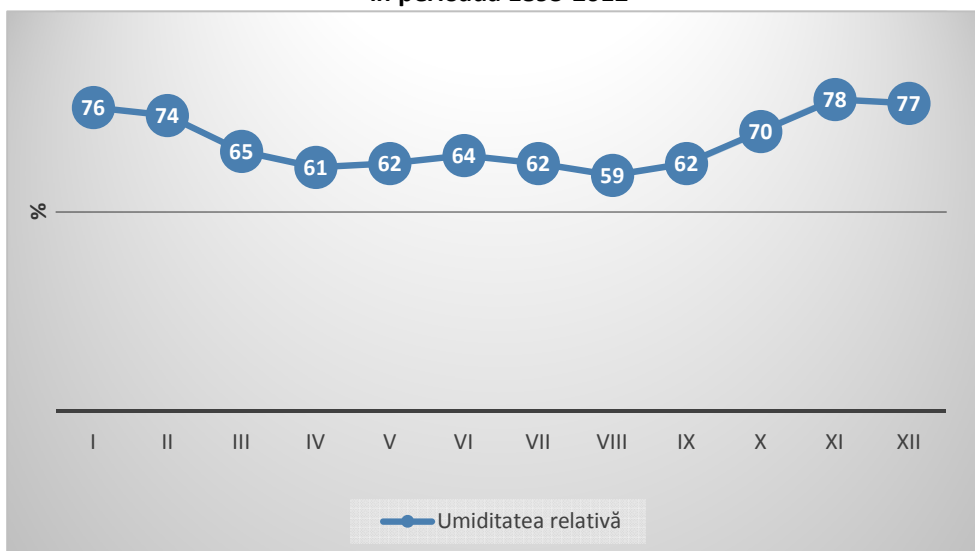
Variația lunară a valorilor medii multianuale ale precipitațiilor și evapotranspirației potențiale

Umezeala relativă a aerului

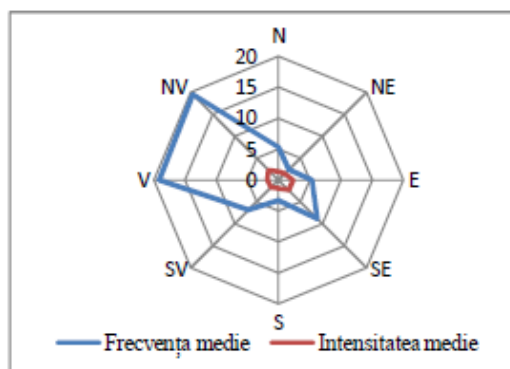
Umezeala relativă a aerului oscilează în jurul valorilor medii anuale de 68%. În decursul anului valoarea medie oscilează între 78% iarna la 59% vara. Maximul de 78% înregistrându-se în luna noiembrie când advecția aerului cald și mai umed dinspre Marea Mediterană este mai frecventă. Minimul de 59% se înregistrează în intervalul iulie-august datorită valorilor maxime ale regimului termic.

Variația lunară multianuală a umidității relative a aerului la Stația meteorologică Pitești, în perioada 1893-2012

Circulația atmosferică

Vânturile au o frecvență destul de mare atingând un procent de 60% anual. Cele mai importante sunt vânturile de vest, crivățul și austrul, legate de distribuția principalilor centrii barici. Uneori pe parcursul aceleiași zile se pot schimba atât direcția cât și intensitatea vântului. Crivățul bate din E aducând geruri și viscole iarna, este vânt uscat generat de acțiunea anticiclonică din NE Europei.

Rosa vânturilor la Stația meteorologică Pitești

Fenomenul de viscol nu depășește niciodată o durată mai mare de trei zile. El poate avea viteze foarte mari producând pagube (rupe pomi, stâlpi). Uneori vara în condițiile supraîncălzirii suprafeței terestre iau naștere mișcări violente ale atmosferei numite „vijelii” care pot dezrădăcina arborii mai șubrezi, stâlpii și provoacă uneori pagube însemnate orașului.

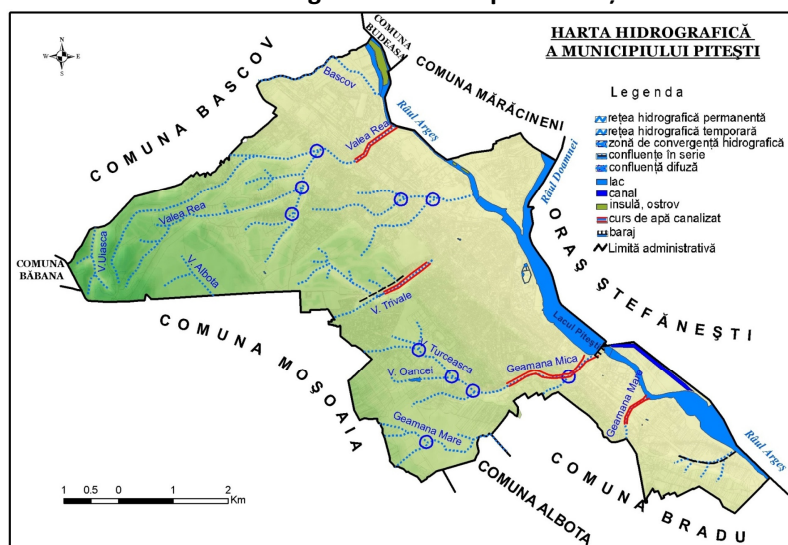
În ceea ce privește manifestarea unor fenomene meteorologice în teritoriu precum înghețul, bruma, ceața, chiciura, și poleiul, deosebit de importante sunt caracteristicile reliefului. Astfel, cele mai scăzute temperaturi se înregistrează pe luncile râurilor Argeș și Doamnei și în consecință aici se produc cele mai mari înghețuri și cele mai groase brume. De asemenea, când ceața se formează pe văi, din avale spre amonte, ea poate cuprinde lunca și terasele inferioare în timp ce terasele superioare pot rămâne libere de ceață.

În concluzie, teritoriul studiat aparține climei temperat continentale care se caracterizează prin veri calde cu precipitații moderate și ierni nu prea reci cu viscole rare și frecvente intervale de încălzire care duc la topirea rapidă a stratului de zăpadă. Primăvara concomitent cu creșterea temperaturii, crește și cantitatea de precipitații, toamna este caldă și se constată existența unui deficit de umiditate.

Retea hidrografică

Teritoriul municipiului Pitești aparține Bazinului Hidrografic al Argeșului (12550 kmp), râu cu obârșie montană și debit permanent, excepție făcând doar valea Smeura care începe a se forma, în pădurea Trivale și face parte din bazinul hidrografic al Teleormanului. Atât rețeaua hidrografică de suprafață, cât și apele subterane confirmă caracterul zonei, de contact dintre dealurile piemontane și câmpie, cu deficit de umiditate și fără un covor vegetal care să asigure o echilibrare a regimului de scurgere.

Harta hidrografică a municipiului Pitești

Apele subterane

Pânzele de apă subterane poartă caractere specifice zonei de contact dintre unitatea piemontană și cea de câmpie. Apele freatice sunt cantonate în depozitele cuaternare ale interfluviilor și teraselor și se găsesc în interdependență cu apele de suprafață și implicit cu precipitațiile atmosferice.

Se remarcă oscilații ale nivelului freatic condiționate de influențele elementelor climatice: vara în timpul secetelor nivelul freatic se consumă prin capilaritate iar toamna acesta se ridică uneori și se suprapune suprafeței topografice. Apele freatice se află situate în pietrișurile de terasă, la adâncimi de 5-10m pe terasele superioare, la 3-5m pe nivelul terasei inferioare, iar în lunca la adâncimi de la 0,5 până la 3m și pe alocuri chiar 3-5m (O.S.P.A. Argeș, 1996).

În lunca Argeșului, pânza freatică se găsește la mică adâncime și poate fi captată prin puțuri al căror debit este cuprins între 5-14 l/s, uneori având chiar curgere permanentă (ARPM Argeș, 2006).

Apele de suprafață

Râul Argeș, principala arteră hidrografică, drenează partea de nord și nord-vest a județului pe care îl străbate pe direcția NV-SE, pe o lungime de 142 km. Până la Pitești, Argeșul are o direcție N-S, iar la intrarea în Câmpia Piteștiului capătă direcția NV-SE.

Principalii săi afluenți de la N de Pitești sunt: Râul Vâlsan și Râul Doamnei, cu Bratia și Argeșel. Râul Argeș colectează de pe partea dreaptă, din Piemontul Cotmeana, mai multe cursuri de apă cu regim semipermanent. În perioadele secetoase mai lungi din sezonul cald aceste pâraie pot seca datorită unui bilanț negativ creat între evaporare și debitul izvoarelor.

Dintre cele mai importante pâraie de pe dreapta Argeșului pot fi menționate: Valea Rea, Velișoara, Trivale, Turcești și Geamăna. În aval de lacul de acumulare Pitești, o parte din apele Argeșului au fost orientate către canalul Pitești. De asemenea, în teritoriul intravilan toate cursurile de apă afluențe Argeșului au fost canalizate și amenajate. Debitul mediu multianual al Râului Argeș este de 19,6mc/s în cursul superior, 40mc/s la ieșirea în câmpie din zona piemontană și 73mc/s la vărsarea în Dunăre (DAAV-Pitești). Regimul de scurgere al Râului Argeș prezintă variații mari de debit în funcție de cantitatea de precipitații înregistrată. În anii secetoși debitul Râului Argeș scade foarte mult: în 1994 debitul mediu anual la stația hidrometrică Căteasca (situată în aval de Pitești) a fost de doar 17,7 mc/s iar debitul minim absolut a fost înregistrat în același an, pe 26 august și a fost de doar 0.8 mc/s. La aceeași stație hidrometrică, în anul 2005, s-a înregistrat un debit mediu anual de 68,20 mc/s iar debitul maxim absolut a fost atins pe 22 iunie 1979, de 1239 mc/s.

Datorită configurației reliefului și a structurii petrografice Râul Argeș prezintă un ridicat potențial hidroenergetic, mai ales în zona montană și subcarpatică. Acest potențial a fost valorificat prin amenajarea mai multor lacuri de baraj: Vidraru, Cerbureni, Curtea de Argeș, Zigoneni, Vâlcele, Budeasa, Bascov, Prundu și Golești. La acestea se adaugă lacurile de acumulare Colibași Mărăcineni-Valea Mare-Podgoria de pe Râul Doamnei, și lacul Oancea (format prin acumulare ca urmare a canalizării și îngustării cursului inferior al pârâului Oancea).

Alimentarea cu apă a râului Argeș este realizată din ape subterane și din precipitații al căror regim influențează evoluția debitelor. Râului Argeș îi este specific un regim hidric carpatic, de tip carpatic meridional, caracteristic râurilor ce izvorăsc din Carpații Meridionali, care au o alimentare predominant nivală și care prezintă debite maxime în intervalul primăvară-vară.

Media lunară multianuală a debitului mediu (mc/s) al râului Argeș la stația hidrometrică Căteasca în perioada 1977-2012

Anii	Luna												
1977-2012	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Total
Q (m/s)	33,4	34,9	32,4	35	36,1	42,2	40,5	38,8	31,6	29,5	31,6	31,6	34,8

Sursa: DAAV-Pitești

Datorită configurației reliefului și a structurii petrografice Râul Argeș prezintă un ridicat potențial hidroenergetic, mai ales în zona montană și subcarpatică. Acest potențial a fost valorificat prin amenajarea mai multor lacuri de baraj: Vidraru, Cerbureni, Curtea de Argeș, Zigoneni, Vâlcele, Budeasa, Bascov, Prundu și Golești. La acestea se adaugă lacurile de acumulare Colibași-Mărăcineni-Valea Mare-Podgoria de pe Râul Doamnei, și lacul Oancea (format prin acumulare ca urmare a canalizării și îngustării cursului inferior al pârâului Oancea). Alimentarea cu apă a râului Argeș este realizată din ape subterane și din precipitații al căror regim influențează evoluția debitelor. Râului Argeș îi este specific un regim hidric carpatic, de tip carpatic meridional, caracteristic râurilor ce izvorăsc din Carpații Meridionali, care au o alimentare predominant nivală și care prezintă debite maxime în intervalul primăvară-vară.

Soluri

Solul reprezintă unul dintre elementele importante ale complexului fizico-geografic, cu implicații deosebite în modul de valorificare a terenurilor și în definirea specificului agricol al zonei. În zona municipiului Pitești depozitul de solidificare s-a format mai întâi pe terase, ducând ulterior la formarea solurilor actuale (soluri mai evoluat pe terasele superioare, mai vechi).

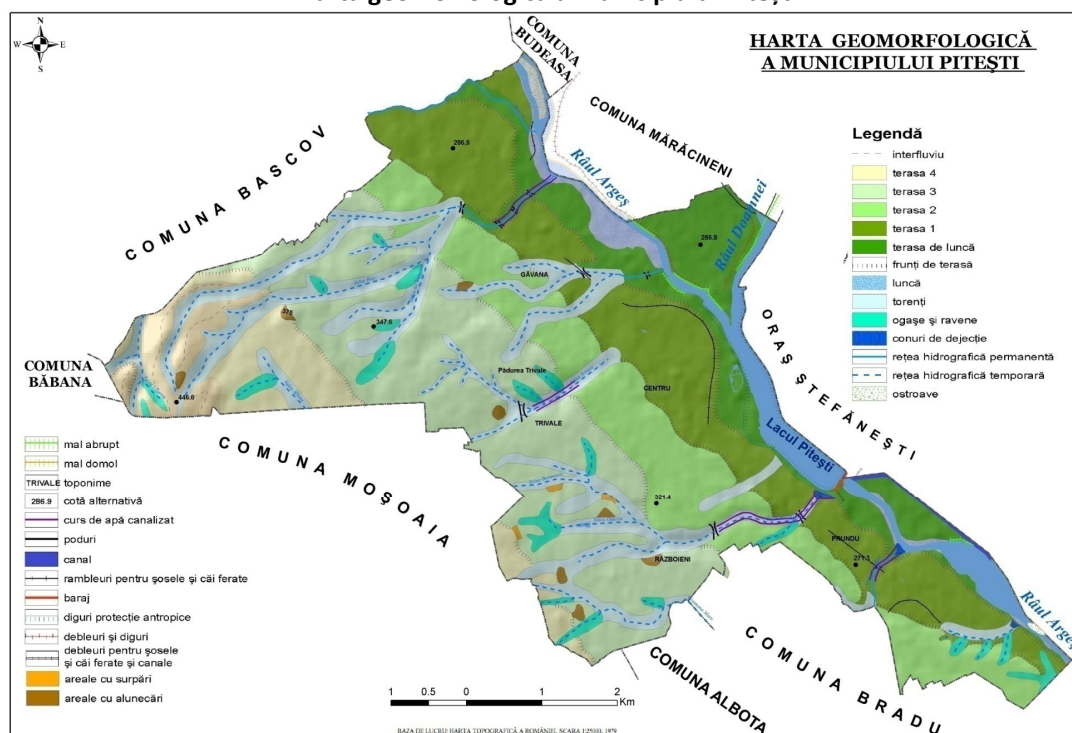
Pe podurile teraselor s-au dezvoltat soluri argiloiluviale (cu atât mai evoluat, cu cât vârsta teraselor este mai mare): soluri brune argiloiluviale pe terasele inferioare, brune luvice pseudogleizate sau vertice-pseudogleizate, planosoluri, soluri brun-roșcate luvice, luvisoluri albice. Majoritatea solurilor argiloiluviale prezintă un orizont B argilos care le conferă un caracter vertic, și sunt caracterizate printr-un proces de pseudogleizare generat de stagnarea apei meteorice.

Pe versanții văilor sau pe frunțile teraselor, cu pante moderate, sub 5%, s-au format soluri brun-roșcate luvice sau brune luvice. Pe pantele mai mari, (de la 5% până la 35%) caracterizate printr-o erodabilitate ridicată, întâlnim soluri brun-roșcate litice, regosoluri sau erodisoluri. Toate pantele se remarcă prin prezența pietrișurilor, materialul din baza tuturor.

Pe fundurile de vale, în luncile ferite de viituri și pe terasa inferioară a Argeșului s-au dezvoltat soluri brune eumezobazice. În cadrul luncilor, mai apar soluri aluviale, slab sau moderat gleizate, iar pe suprafețele cu ape freatice aproape de suprafață s-au dezvoltat soluri gleice mlăștinoase. Solurile aluviale prezintă în general la suprafață textură grosieră fiind alcătuite din nisip lutos sau lut nisipos.

Procese geomorfologice actuale

Harta geomorfologică a municipiului Pitești

Procesele geomorfologice actuale prezintă o deosebită importanță pentru dinamica formelor de relief și pentru modul de utilizare a terenurilor. Aceste procese ocupă spații relativ reduse datorită reliefului slab fragmentat și înclinării reduse a pantelor. Pe argile apar alunecări de teren, și curgeri noroioase iar pe versanții puternic înclinați apar surpări și forme de șiroire care creează un relief de *badlands*. Pe nisipuri se impun interfluvii extinse, versanți afectați de șiroire, alunecări, năruiri, surpări, văi largi, microdepresiuni. Pe loess apar crovuri, mici depresiuni de tasare, procese de sufoziune, năruiri, surpări. Pluviodenudarea și eroziunea în suprafață afectează intens stratul de sol și datorită defrișărilor masive din trecut. Relieful antropoc a fost generat mai ales prin activitatea de construcție, care pentru a feri de inundații așezările sau pentru a străpunge zonele mai înalte, a creat diguri de protecție, ramblee și deblee.

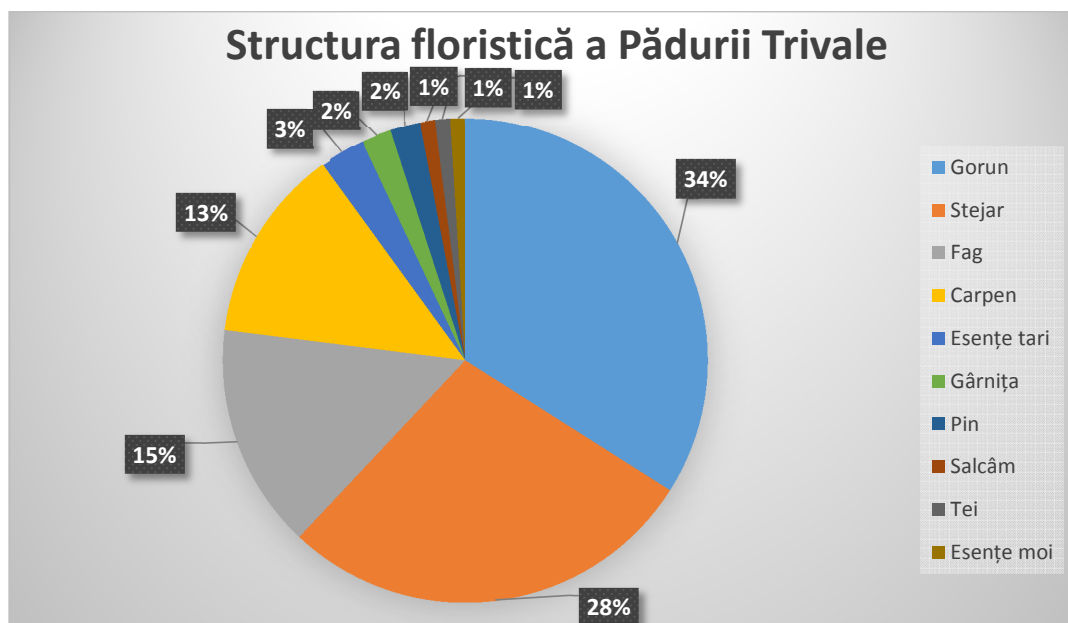
Vegetatie și faună

Caracteristicile acestor componente geografice sunt în strânsă corelație cu configurația reliefului, regimul elementelor climatice, hidrografie, soluri. În dezvoltarea și răspândirea vegetației și faunei un rol esențial îl joacă factorii climatici: lumina, temperatura aerului și solului, precipitațiile, vântul și stratul de zăpadă. Dispunerea vegetației și a faunei este în general zonală, apărând și elemente de azonalitate datorate unor particularități ale rețelei hidrografice (ascensiunea nivelului freatic în cadrul luncilor) și a unor intervenții de ordin antropic.

Specificul forestier face legătura între etajul stejarului și cel al gorunului, tot aici identificându-se și limita sudică a mesteacănului alb (*Betula verucosa*). Vegetația forestieră ocupă suprafețe importante, pădurea Trivale, reprezentând cea mai importantă suprafață silvică, ce se întinde spre vest și nord dincolo de limitele administrative ale orașului.

Speciile reprezentative în această pădure sunt cvercineele mezofile:

- gorunul (*Quercus petraea*)
- stejarul pedunculat (*Quercus robur*)
- carpenul (*Carpinus betulus*)
- fagul (*Fagus silvatica*)
- gârnița (*Quercus frainetto*)
- cerul (*Quercus cerrus*)
- ulmul (*Ulmus campestre*, *Ulmus foliacea*, *Ulmus ambigua*).

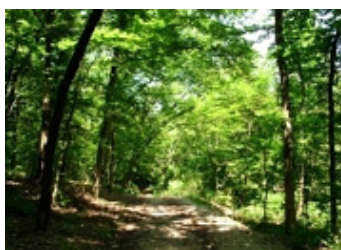
Sursa: *Agenda locală 21*

Local mai apar paltinul (*Acer pseudoplatanus*), arțarul (*Acer campestre*, *Acer platanoides*), frasinul (*Frasinus excelsior*), jugastrul (*Acer campestre*), teiul (*Tilia parvifolia*, *Tilia cordata*), castanul, salcâmul dar și arbuști cum ar fi: cornul (*Cornus mas*), sânțgerul (*Cornus sanguinea*), păducelul (*Crataegus monogyna*), măceșul (*Rosa canina*), porumbarul (*Prunus spinosa*), murul (*Rubus subulctus*), mărul pădureț (*Malus silvestris*), cătina, alunul (*Corylus avellana*).

În partea sud-vestică a orașului, în prelungirea pădurii Trivale, pentru a reduce impactul vizual produs de depozitul de deșeuri menajere de la Albota a fost plantată în trecut o centură verde, alcătuită din pini - *Pinus Sylvestris*.

Altă asociație este cea a pășunilor care ocupă suprafațe destul de întinse. În locul pădurii, pe pajiștile secundare întâlnim iarba vântului (*Agrustis tenuis*), păiușul (*Festuca rubra*, *Festuca valesiaca*), țepoșica (*Nardus stricta*), trifoiul (*Trifolium arvense*).

Fenomenul intrazonal floristic este prezent în albia majoră a Argeșului și a afluenților săi, sub forma unor specii cum sunt arinul (*Alnus glutinosa*, *Alnus incana*), plopul (*Populus tremula*, *Populus alba*, *Populus nigra*), salcia (*Salix sp*) care însoțesc cursurile râurilor, numai în anumite sectoare. Din loc în loc în funcție de gradul de umiditate se adaugă și unele specii ierboase hidrofile ca rogozul, țipirigul (*Iuncus sp.*), papura, sau unele specii xerofile cum ar fi bărboasa (*Andropogon ischaemum*), ovăsciorul (*Bromus sp.*).

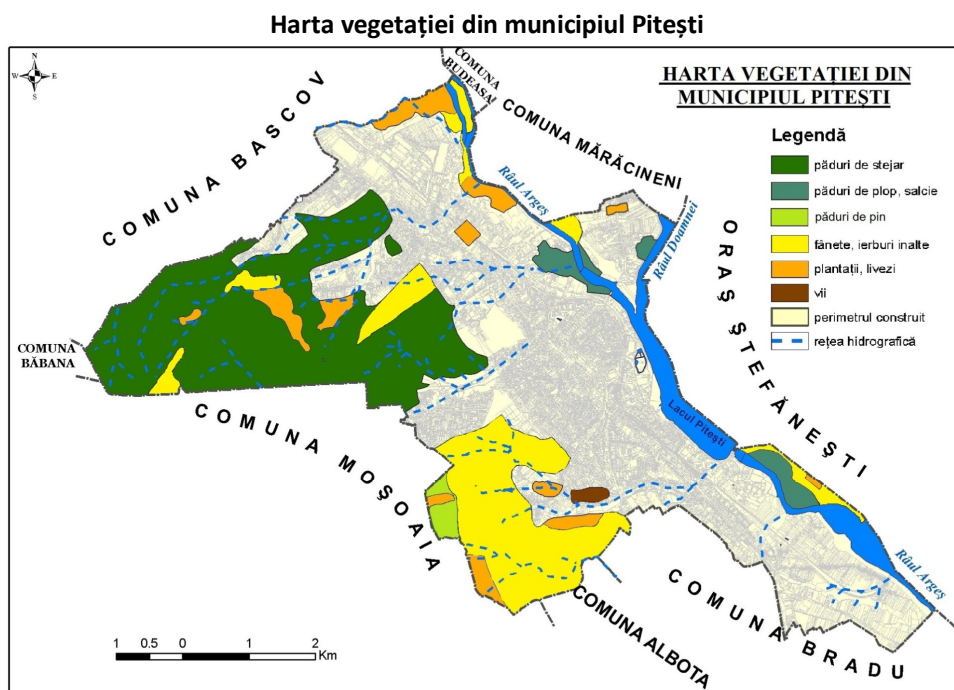
Pădurea Trivale

Pădure de pin (Trivale)

Pajiști secundare: fânețe și ierburi dezvoltate în locul pădurilor defrișate

În cadrul parcurilor și a spațiilor verzi din oraș, pe lângă speciile amintite se mai întâlnesc unele specii rare, chiar pentru flora țării noastre, ocrotite prin lege: un arbore de tisă (*Taxus baccata*), un conifer din specia *Gyngko biloba* (pe Str. Egalității nr.15), liliac (*Syringa pers. L.* pe Bvd. Republicii nr.52), stejarul hibrid *Quercus pseudodalechampii* (în Pădurea Trivale), feriga *Botrychium Virginianum* (în Pădurea Valea Mare-Podgoria, Enculești). De asemenea, în parcurile și spațiile verzi din oraș mai pot fi admirate unele plante decorative: lalele, garoafe, trandafiri, crizanteme, magnolii, liliac, tei, etc.

Fauna

În Pădurea Trivale pot fi întâlnite:

- căprioara (*Capreolus capreolus*)
- mistrețul (*Sis scrofa*)
- vulpea (*Vulpes vulpes*)
- veverița (*Sciurus vulgaris*)
- viezurele sau bursucul (*Meles meles*)
- jderul (*Martes martes*)
- năvăstuica (*Mustela nivalis*)
- dihorul comun (*Mustela putorius putorius*).

Se adaugă unele insectivore ca ariciul (*Erinaceus europaeus roumanicus*), cârțița (*Talpa europaea*), chițoranii (*Sorex araneus*). De asemenea, în Pădurea Trivale este amenajată o grădină zoologică, iar noaptea pot fi întâlniți lilieci (*Vespertilio murinus*).

Păsări sedentare și migratoare completează în chip fericit fauna zonei, acestea populând atât câmpurile, pădurile, lacurile dar și spațiul intravilan. Mai răspândite sunt:

- ciocârlia (*Alauda arvensis*)
- privighetoarea (*Luscinia megarhynchos brehm*)
- cucul (*Cuculus canorus*)
- pupăza (*Upupa epops*)
- mierla (*Turdus merula*)
- turturica (*Streptopelia turtur*)
- cinteza (*Fringilla coelebs*)
- pițigoiiul (*Parus major*)
- graurul (*Sturnus vulgaris*)
- grangurul (*Oriolus oriolus*)
- ciocănitoarea pestriță (*Dendrocopus major*)
- rândunica (*Hirundo rustica*)
- vrabia (*Passer domesticus*)
- gaița (*Garrulus glandarius*)
- pitulicea (*Troglodytes troglodytes*)
- presura (*Embriza*)
- cioara, corbul (*Corvus corax*)
- bufnița (*Bubo bubo*)
- șoimul (*Falco*)
- uliul (*Accipiter*)
- ciuhurezul (*Strix aluco*)
- porumbelul sălbatic (*Columba*)
- guguștiucul (*Streptopelia decaocto Friv.*)
- sitarul (*Scolopax rusticola*)
- pescărușul (*Alcedo ispida*).

În apropierea lacurilor, a bălților din lungul Râului Argeș mai poposesc în cârduri, în trecere spre locuri mai prielnice lebede (*Cygnus olor*, *Cygnus cygnus*), berze (*Ciconia ciconia*), gărlite (*Anser albifrons*), rațe sălbatice (*Ansa platyrhynchos*) și cormorani pitici (*Phalacrocorax pygmeus*).

Resurse

Cu o suprafață extravilană de 1.268 ha (31,13% din total suprafață), municipiul Pitești se plasează pe locul 10 în ceea ce privește procentul suprafeței extravilane față de totalul suprafeței administrative, fiind mult sub media de 58%, a celor 13 poli de dezvoltare. Având o suprafață extravilană relativ redusă, municipiul Pitești nu are la dispoziție prea multe resurse pentru extindere.

Una din cele mai importante resurse naturale pentru municipiul Pitești este pădurea Trivale. Pădurea Trivale - aflată în administrarea Ocolului Silvic Pitești- are o suprafață totală de 750 ha și este încadrată în grupa I funcțională – păduri de protecție. În conformitate cu Hotărârea nr. 18/1994 a Consiliului Județean Argeș, o suprafață de 484,3 ha din această pădure este declarată rezervație forestieră, devenind astfel arie protejată de interes local. O suprafață de 27 ha din Pădurea Trivale este inclusă în domeniul public al Municipiului Pitești (din care 6 ha în suprafața intravilană și 21 în suprafața extravilană) prin Parcul Trivale.

Resursele naturale de apă care înconjoară municipiul Pitești sunt: râul Argeș în partea de est a orașului, râul Doamnei, zona lacurilor artificiale Bascov și Budeasa, în partea de nord și lacul artificial Golești, în partea de sud. Râul Argeș și lacurile amenajate pe cursul său sunt surse naturale de apă potabilă, irigații și agrement.

Riscuri

Având în vedere așezarea geografică și dezvoltarea industrială a municipiului Pitești, acesta este supus riscurilor de mediu ce se încadrează în categoriile de risc natural și tehnologic.

Planul de analiză și acoperire a riscurilor, aprobat de Consiliul Local prin HCL nr. 156/30.09.2008, cuprinde activitățile specifice ce se execută în situații de: cutremur, accident chimic, inundații și incendii. Totodată există un plan privind amplasarea sistemelor de preavizare, avertizare și alarmare a populației în caz de situații de urgență, precum și un plan privind obiectivele care pot fi afectate de fiecare factor de risc.

Riscurile de mediu monitorizate la nivelul municipiului Pitești sunt:

a) Riscuri naturale: furtuni, îngheț, secetă, inundații, incendii, cutremur

Din statisticile ultimilor 60 de ani a rezultat că municipiul Pitești nu a fost afectat de fenomene incluse în categoria riscurilor naturale. Totuși, există posibilitatea inundării unor zone din oraș din cauza incapacității de evacuare prin canalele existente, în cazul unor ploi torențiale, din cauza dezvoltării imobiliare în mod nesistematizat. Referitor la fenomenele naturale de inundații, alunecări de teren, eroziuni, pe raza municipiului Pitești nu s-au înregistrat astfel de evenimente în ultimii 30 ani.

b) Riscuri tehnologice: accidente, avarii, explozii cu incendii

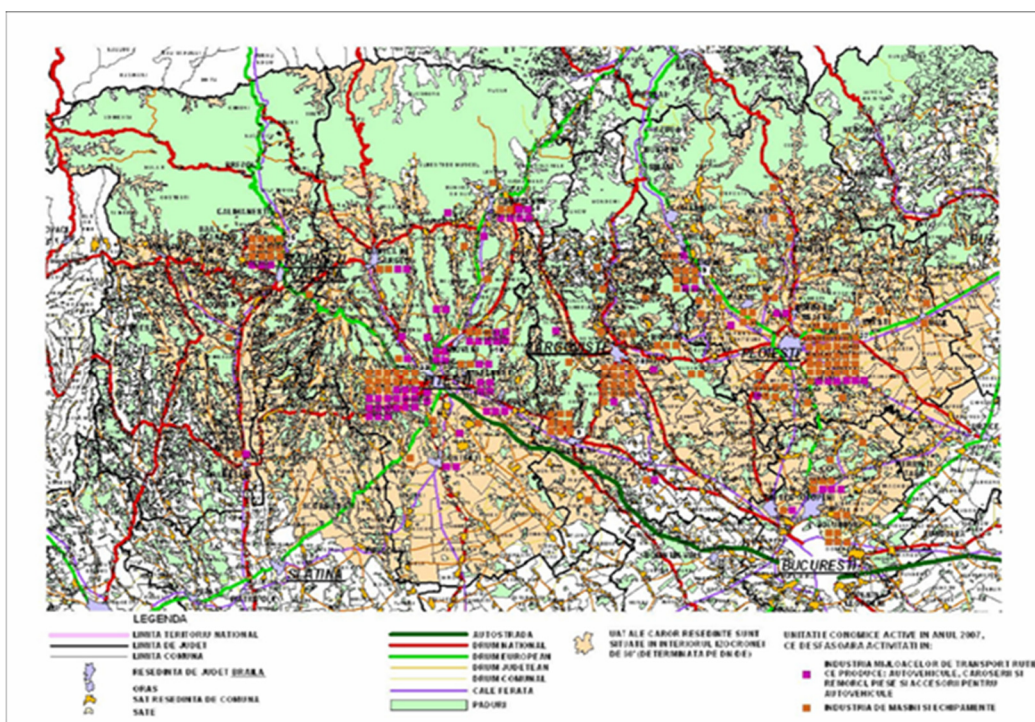
La nivelul municipiului Pitești, există riscul de poluare cu agenți chimici și de explozii/incendii provocate de acestea, cum ar fi evenimentele accidentale de poluare a solului din cauza gestionării necorespunzătoare a deșeurilor.

1.1.4. Poziția față de principalele coridoare de dezvoltare

Bine conectat cu principalele zone ale țării prin infrastructura de transport rutier și feroviar, municipiul Pitești are o populație de 155.383 de locuitori și este declarat Pol de Dezvoltare Urbană din România.

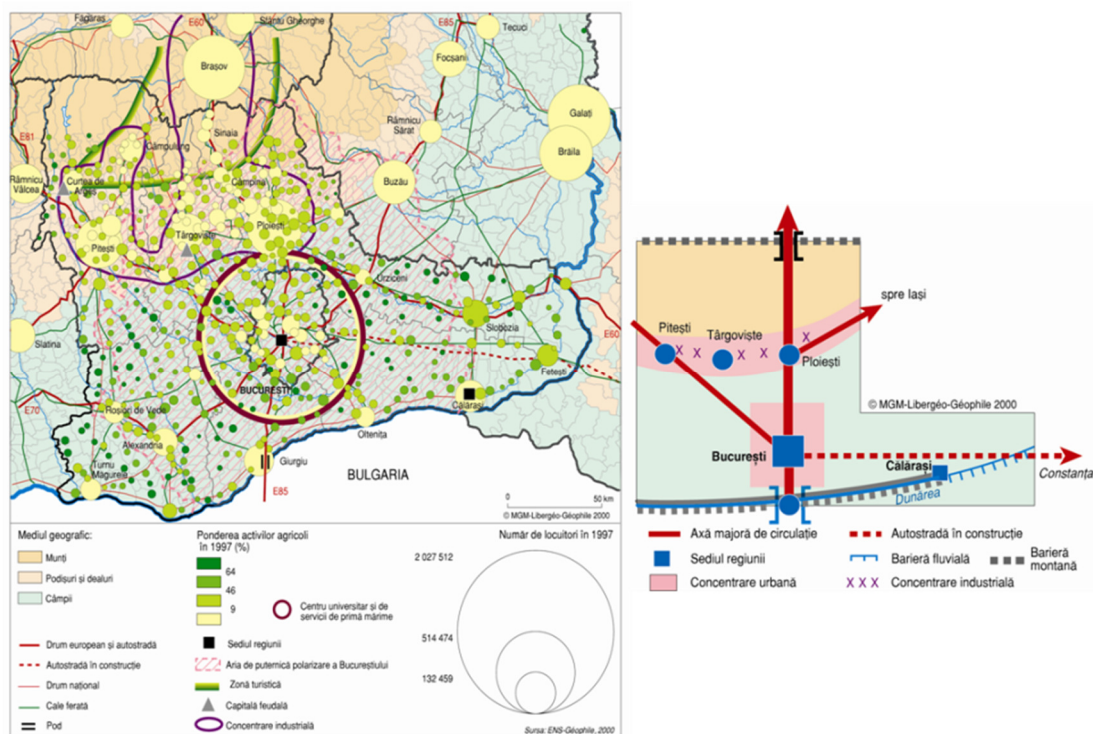
Subliniind importanța dimensiunii teritoriale/ spațiale a competitivității, Conceptul Strategic de Dezvoltare Teritorială România 2030, a identificat, între sistemele urbane policentrice cu potențial de dezvoltare și sistemul Ploiești – Târgoviște – Pitești – Râmnicu Vâlcea.

Zona de dezvoltare Ploiești – Târgoviște – Pitești - Râmnicu Vâlcea

Datorită faptului că, din punct de vedere geografic, regiunea Sud Muntenia înconjoară întreaga regiune București-Ilfov, structura relațiilor funcționale în teritoriul celor două regiuni trebuie analizată în ansamblu. O privire asupra hărții care include axele majore de circulație, poziționarea capitalei precum și a orașelor principale, confirmă că Piteștiul este identificat, împreună cu Ploiești, drept pol de dezvoltare regional, fiind amplasat chiar pe o axă majoră de circulație.

Contextul regional

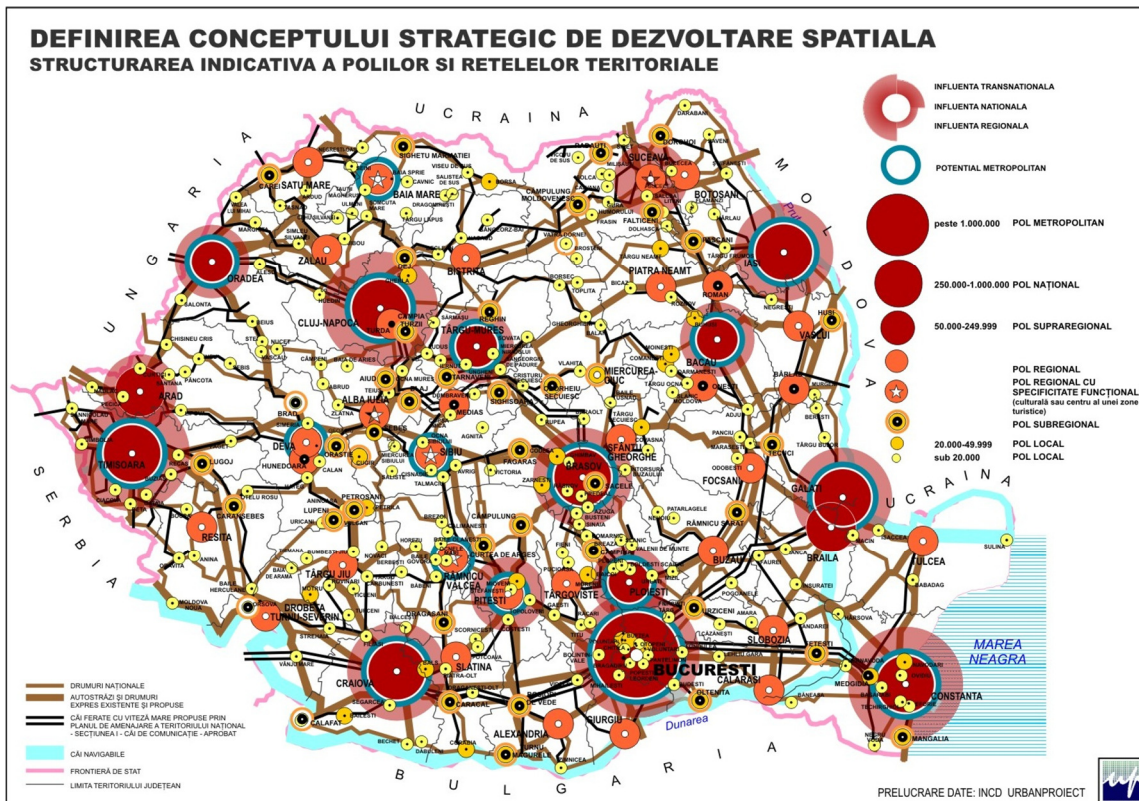

Sursa: Violette Rey, Atlasul României, Ed. RAO

Mai în detaliu, Regiunea de Dezvoltare Sud Muntenia este structurată în jurul a două centre de polarizare, respectiv: Municipiul Ploiești, identificat drept pol de creștere prin HGR nr. 998/ 2008, și Municipiul Pitești, identificat drept pol de dezvoltare prin aceeași Hotărâre de Guvern.

Fiecare dintre acești poli are un potențial semnificativ de influență nu doar regională, ci și extra-regională, așa cum arată harta de mai jos.

Poli de creștere și poli de dezvoltare în contextul teritorial

Sursa: www.incdurban.ro